

2015WMC08

VERSLAG van de vergadering van de Statencommissie Wonen, Maatschappij en Cultuur van 19 januari 2015 in het Provinciehuis van Utrecht

Aanwezig:

Mw. drs. U.P. Blom (voorzitter), mw. A.M.A. Pennarts (gedeputeerde), drs. R.E. de Vries (gedeputeerde), mw. A.C. Boelhouwer (GroenLinks), M.H.O. Boer (SP), drs. J.G. Boerkamp (D66), mw. E.J. Broere (PVV), drs. K.E. Driehuijs (PvdA), drs. J. Germs (VVD), mw. W.M.M. Hoek (50PLUS), mw. H.J. Keller (PvdD), drs. A.H. L. Kocken (VVD), J. Marchal (SGP), mw. E. Nap (CDA), A.J. Schaddelee (ChristenUnie), G.H.J. Weierink (VVD) en C. Westerlaken (CDA);

Van ambtelijke zijde aanwezig: mw. M.L. Engelsman (griffier) en mw. G. van Weerd (verslag);

Met kennisgeving afwezig: mw. drs. F.M. Alsem (VVD), J.J. Fastl (GroenLinks) alsmede mw. P.H. van Viegen Msc (PvdA).

1. Opening

De voorzitter, mevrouw Blom, opent deze laatste vergadering van de commissie WMC in de afgelopen statenperiode met een woord van welkom.

De berichten van verhindering worden doorgenomen.

2. Vaststelling agenda

Akkoord.

3. Mededelingen

Gedeputeerde Pennarts

- ***Vastgoed zorginstellingen***

Eerder informeerde de commissie WMC naar de stand van zaken vastgoed van zorginstellingen. De provincie heeft dienaangaande geen financiële verantwoordelijkheid maar voelt zich wel moreel verplicht om een bemiddelende rol te spelen als het gaat om vraagstukken rondom het vastgoed. Er is even een bepaalde locatie in beeld geweest, maar uiteindelijk is dat vastgoed via de markt van eigenaar gewisseld. Op dit moment zijn er bij de provincie Utrecht geen knelpunten rond het vastgoed van zorginstellingen bekend.

- ***Afsluiten van cultuurpacten***

Gedeputeerde Pennarts memoreert dat de provincie reeds cultuurpacten had afgesloten met Amersfoort en Utrecht. Inmiddels zijn er ook cultuurpacten afgesloten met Veenendaal en Woerden. Op korte termijn zijn er nog cultuurpacten te verwachten met Vianen en Oudewater. Gemeenten reageren enthousiast op de cultuurpacten die met de provincie Utrecht worden afgesloten.

- ***Cultuureducatie en participatie 2 maart 2015***

Gedeputeerde Pennarts vraagt aandacht voor een bijeenkomst op 2 maart 2015 in Tivoli Vredenburg, speciaal bedoeld voor PS-leden uit de regio Midden Nederland. Het onderwerp is “cultuureducatie en participatie” en de bijeenkomst wordt georganiseerd door het Landelijk Kennisinstituut Cultuureducatie en Amateurkunst. De 12 organisaties die zich daarmee bezighouden, rapporteren wat er in de afgelopen jaren op dit gebied is bereikt maar ook kijken ze vooruit. De commissieleden WMC worden van harte voor deze bijeenkomst uitgenodigd.

De voorzitter voorts memoreert dat het afscheidsdiner van deze commissie dat op 19 februari a.s. omstreeks 19.00 uur zal plaatsvinden in een locatie van Zimic Zuilen (the Colour Kitchen), op aanbeveling van mevrouw Boelhouwer. Binnenkort zal de commissie een definitieve uitnodiging ontvangen.

4. Conceptverslag van de vergadering van de Statencommissie Wonen, Maatschappij en Cultuur van 10 november 2014.

Het verslag wordt ongewijzigd vastgesteld.

5. Rondvraag

De heer Schaddelee merkt op dat alle huizenbezitters in 2015 verplicht zijn een energielabel voor hun woning te laten vaststellen. Dat is vooral van belang wanneer zij hun woning gaan verkopen. Deze week krijgen alle huizenbezitters van het rijk een brief waarin ze daarover worden geïnformeerd. De ChristenUnie vraagt zich af of GS, bij het uitrollen van de energielabels in de provincie Utrecht, hierin ook een rol voor de provincie ziet weggelegd.

Gedeputeerde De Vries vindt dit vooralsnog niet aan de orde, omdat het hier een taak betreft van de rijksoverheid. Men moet deze actie eerst een kans geven. Wellicht dat de provincie in een volgende fase huizenbezitters kan stimuleren dat label aan te vragen, mocht de huidige maatregel van het rijk weinig soelaas bieden. De beste stok achter de deur is naar zijn mening dat een energielabel bij woningtransacties een verplichting wordt. Dat zal ertoe leiden dat vele woningbezitters dit zullen gaan regelen.

Voorts zegt gedeputeerde De Vries mevrouw Hoek alsnog toe dat hij haar op de hoogte zal houden over de voortgang inzake “ontgassing”. Deze vraag hoort feitelijk thuis in de commissie MME.

6. Termijnagenda

Mevrouw Pennarts merkt op dat eerder is toegezegd dat de stateninformatie over de jeugdzorg in april aan de orde zou komen. Echter, bedoelde stateninformatie komt in deze vergadering aan de orde (zie agendapunt 10).

Op 7 juli jl. heeft zij bij de behandeling van de Voorjaarsnota toegezegd PS te zullen informeren over de concrete effecten van maatregelen op de werkgelegenheid bij de jeugdzorginstellingen. Zoals bekend heeft de provincie Utrecht voor de jaarwisseling een extra interventie gedaan om de wachtlijsten te reduceren. Daarvoor zijn extra middelen beschikbaar gesteld. Het gevolg daarvan is ook dat een aantal zorgverleners bij zorgaanbieders beschikbaar blijft om de wachtlijst daadwerkelijk weg te werken. Op dit moment zijn er van jeugdzorgaanbieders geen signalen over knelpunten op dit punt bekend.

7. Presentatie resultaten FINC

Aan de hand van sheets licht mevrouw W. van Poppel de resultaten toe van het expertisenetwerk Financieel Innovatieve Constructies (FINC) over het jaar 2014, conform het besluit in de WMC commissievergadering van januari 2014.

De heren P. Koot en L. Smits van STW Nederland lichten hun casus en hun samenwerking met FINC toe. Hun vraag aan FINC was hoe min of meer gegarandeerde opbrengsten contant kunnen worden gemaakt en kunnen worden gebruikt om voorinvesteringen te doen.

STW is een huisvestingsorganisatie voor jongeren. STW transformeert leegstaande gebouwen naar plekken waar jongeren gehuisvest kunnen worden. De bewoners worden bij de realisatiefase betrokken en werken bv. mee aan verbouwingen van panden maar kunnen ook een functie krijgen als beheerder. Ooit is STW begonnen met een pand aan de Archimedeslaan 16.

Hard wordt gewerkt om nieuwe projecten in Utrecht binnen te halen. Dat lukt maar tegelijkertijd komt de vraag naar boven hoe die projecten moeten worden gefinancierd. Contact werd toen opgenomen met de provincie en de provincie bood toen aan op korte termijn een bijeenkomst met het FINC te organiseren teneinde na te gaan hoe tijdelijke transformatieprojecten financieel mogelijk kunnen worden gemaakt.

Het generieke probleem met transformatieprojecten is dat er geïnvesteerd moet worden in andermans vastgoed, immers, het gebouw wordt niet gekocht maar gehuurd. Daardoor is financiering door banken vrijwel onmogelijk. Destijds is het wel gelukt met Archimedeslaan 16, wegens een garantie van de stad Utrecht en de provincie Utrecht. Als dat niet het geval is, is een bank niet bereid een financiering te verstrekken. Dat geldt ook voor grote investeerders en fondsen en dat betekent dat er naar andere financieringsmogelijkheden moeten worden gezocht.

De sessie met het FINC is voor STW buitengewoon nuttig geweest en heeft een aantal concrete ideeën opgeleverd. Een van die ideeën is om de huurinkomsten, die vrijwel gegarandeerd zijn gezien de grote behoefte aan kamers in Utrecht, naar voren te trekken. Dat betekent dat huurders worden gevraagd de huur twee jaar vooruit te laten betalen. Ze betalen dan 23 maanden huur voor 24 maanden met de garantie dat ze een woning krijgen. De FINC stelde voor dat in een pilot uit te zetten in samenwerking met de provincie Utrecht. Die pilot zal gaan plaatsvinden in het voormalig verzorgingshuis Tolsteeg dat zal worden getransformeerd naar jongerenhuisvesting.

De heer Th. Stauttner van Stad2 is planeconoom en is één van de experts van FINC. Hij licht toe wat volgens hem de toegevoegde waarde van dit netwerk is. Belangrijk en uitdagend is het dat een groot aantal experts snel op afroep beschikbaar is en zo kan bijdragen aan het vinden van oplossingen voor problemen die zich voordoen. Gemeenten en andere partijen worstelen nogal al eens met projecten, zeker in tijden van crisis, maar ook is het herschikken van samenwerkingsvoorwaarden, aanbestedingszaken e.d. niet eenvoudig. Gemeenten hebben het moeilijk om zelf een goed team samen te stellen. De FINC-leden kunnen hun eigen expertise inbrengen maar hebben ook een rol als het gaat om out of the box denken, het kritisch nadenken over een probleem en het vinden van consensus en daarom lukt het inmiddels steeds beter om in korte tijd een scherpe analyse te maken van problemen. FINC kan en mag vrij onafhankelijk opereren en kan daardoor allerlei voorstellen doen om naar oplossingen te zoeken. Vaak leidt dat tot denkrichtingen of oplossingen waar nog niet eerder aan gedacht is. Het interessante is ook dat de FINC-leden hun ervaring vanuit hun adviespraktijk kunnen inbrengen maar tegelijkertijd ook weer nieuwe inzichten verwerven. Dit past heel goed bij de nieuwe economie. Veel kennis is beschikbaar maar het gaat erom wat er met die kennis wordt gedaan en hoe dat op het juiste moment op de juiste manier bij elkaar wordt gebracht. De heer Stauttner heeft de ervaring dat de provincie het goede schaalniveau heeft om te ondersteunen bij het vinden van oplossingen voor knelpunten op het gebied van ruimtelijk binnenstedelijk beleid.

De voorzitter geeft de commissieleden vervolgens gelegenheid tot het stellen van vragen.

De heer Boer begrijpt dat STW ten aanzien van het Tolsteegproject 2 jaar huur vooraf wil ontvangen. De vraag is of STW daarmee zijn markt niet aanzienlijk gaat verkleinen want het is nog maar de vraag wie van de doelgroep in een keer 24 maanden huur van tevoren kan betalen.

De heer Germs vindt het een boeiende inleiding maar hij hoorde niet of er sprake is van een geheel afgerond project dat een succes is geworden. Hij sluit zich vervolgens aan bij de vraag van de SP; hoe kunnen jongeren dat betalen? Welke jongeren zijn de doelgroep van STW?

De heer Marchal sluit zich ook bij die vraag aan. Binnenstedelijk ontwikkeling is per definitie moeilijk. Wie neemt het initiatief om de FINC in te schakelen? Ligt dat bij gemeenten of neemt de provincie dat initiatief?

De heer Driehuijs vindt het een goede zaak dat de provincie aandacht heeft voor financieel innovatieve constructies. Het zou goed zijn na te gaan hoe provinciale middelen revolverend kunnen worden ingezet. Ook de PvdA is verbaasd over het voorbeeld dat zojuist door STW werd genoemd. Jongeren zijn de doelgroep en zijn meestal niet ruim bij kas. Aan welke huren moet er worden gedacht? Wellicht kunnen ouders van kinderen uit Wassenaar dit betalen maar er zijn veel jongeren die geen 23 maanden huur vooruit kunnen betalen. Hij vindt dit een wat wonderlijke financiële innovatieve constructie. In feite wordt het probleem naar de huurder verlegd. Meer uitleg is nodig.

Mevrouw Boelhauer vraagt of de deelnemers van het netwerk het werk onbezoldigd doen.

Mevrouw Hoek heeft veel waardering voor het initiatief van STW Nederland. Zij begrijpt dat er met huur vooruit betalen geld wordt gegenereerd dat opnieuw kan worden geïnvesteerd. In de toekomst betekent dit dat er niet meer huur vooraf hoeft te worden betaald. In dit kader vraagt zij ook aandacht voor levensloopbestendige huurwoningen voor ouderen die hun huis verkopen maar nog geen plek in een zorgcentrum hebben gekregen. Deze groep ouderen beschikt over middelen om (met de constructie zoals zojuist door STW werd genoemd) de tussenliggende periode te overbruggen met een levensloopbestendige huurwoning. Zij vraagt of de her in te richten panden van STW Nederland direct levensloopbestendig kunnen worden gemaakt zodat het voor meerdere doelgroepen geschikt is.

De heer Koot zet uiteen dat de pilot gaat plaatsvinden in een voormalig verzorgingshuis dat reeds levensloopbestendig is ingericht. Hij vindt het idee van mevrouw Hoek zeker de moeite waard. De ideeën van STW benaderen dicht de mogelijkheden voor seniorenhuisvesting. STW ziet zichzelf als een maatschappelijke onderneming. De ideeën voor de pilot zijn getoetst bij ouders, studentenvakbonden en de Landelijke Studentenvakbond. Onder ouders is er veel animo voor het plan. Het gaat overigens niet om astronomische bedragen. Het gaat om vooruitbetaalde huur en daar staat een woning tegenover. Het plan zal inderdaad de markt verkleinen maar dat heeft alleen betrekking op de eerste groep bewoners. Het project staat voor 10 jaar. Na het vertrek van de eerste bewoners hoeft de nieuwe groep geen huur meer vooruit te betalen. Dit project heeft geen 100% huurinkomsten nodig; voor een voorfinanciering is 70 tot 80% van de huurinkomsten van de beschikbare woonruimte voldoende. Daardoor blijven er ook mogelijkheden voor jongeren die de huur vooraf niet kunnen betalen. Spreker benadrukt dat het pilot is. Nagegaan wordt of het werkt en of het aanslaat. Meegenomen zal ook worden of dit concept alleen beschikbaar is voor mensen met veel geld of dat er meer mensen blij mee kunnen worden gemaakt. Dat is een belangrijk aspect. Mochten deze woningen alleen maar toegankelijk zijn voor de elite, dan is dit project wat hem betreft “klaar”.

Mevrouw Van Poppel merkt op dat het FINC zich dezelfde vragen over de constructie wat betreft het project Tolsteegsingel heeft gesteld als deze commissie. Op basis van de steekproef van STW Nederland werd geconstateerd dat het toch om een kansrijk instrument gaat, temeer

daar de woningen er anders helemaal niet zullen komen. Op deze wijze kan het kameraanbod worden vergroot waardoor de wachtlijst bij bv. SSH wordt teruggedrongen. De pilot zal moeten uitwijzen of de constructie werkt zoals het FINC voor ogen heeft.

Voorts deelt zij mede dat de FINC-leden een bezoldiging ontvangen. Het netwerk omvat echte “hoogvliegers” en daar moet dan ook wat tegenover staan. Van betrokkenen wordt een flinke tijdsinvestering gevraagd en daar staat een passende vergoeding tegenover. Tegelijkertijd gaat het hier niet om de hoofdprijs, temeer daar de experts zelf ook kennis en ervaring uit het netwerk halen. Met alle experts zijn raamovereenkomsten gesloten. Per casus ontvangen zij een vast bedrag. Gaat het om een complexe casus, dan werken ze wellicht drie of vier keer meer voor hetzelfde bedrag dan ze normaal zouden doen. Dat alles hoort bij het lidmaatschap van het FINC.

Wanneer de provincie complexe vragen heeft over de inzet van eigen middelen of bepaalde subsidieaanvragen ontvangt, worden deze aan het FINC voorgelegd. Er is zeker oog voor de vraag of er op een revolverende manier met provinciaal geld kan worden omgegaan.

De heer Driehuijs vraagt of er wellicht meer innoverende manieren zijn van voorfinanciering dan mensen vooraf 23 maanden huur te laten betalen. Hoe kijkt het FINC bv. tegen crowd funding aan?

De heer Koot antwoordt dat crowdfunding onderdeel van het advies en de pilot uitmaakt. Een variant is dat een ouder of grootouder geld in het woonproject investeert en daarmee een “leuk rendement” ontvangt maar ook eerste recht heeft op een woning voor kind of kleinkind. Als dat lukt, behoeft er veel minder dan 70% vooruit te worden verhuurd. STW stelt 10% van het woningaanbod beschikbaar voor kwetsbare jongeren huisvesting; deze 10% gaat niet in de voor verhuur.

De heer Weierink vraagt zich af hoe rendement op verhuur kan worden verkregen. Hij vraagt dienaangaande om uitleg. Waarom wordt er door STW geen pand aangekocht?

De heer Smits van STW Nederland legt uit dat de pilot ook voortkomt uit de transformatiedoelen en de ambitie van de provincie om leegstand aan te pakken in combinatie met reductie van de wachtlijst voor studentenwoningen. Een gebouw kopen is moeilijk omdat de gebouweigenaren veelal niet willen verkopen. Door afboekingen e.d. is het vaak niet interessant om iets met het pand te doen. Daarentegen komt het voor dat gemeenten een gebouw nog 10 jaar in bezit hebben en bereid zijn dat tijdelijk te transformeren. Het verzorgingshuis Tolsteeg is van Portaal en komt t.z.t. leeg te staan. Portaal wil het gebouw wel behouden. Voor een verbouwing binnen een gebouw dat verhuurd wordt is financiering nodig maar er is geen onderpand. Met die situatie heeft STW bijna altijd te maken. STW houdt zich vooral met tijdelijke huisvesting bezig en wil dit vooral concreet aanpakken. Met FINC is afgesproken dat het kopen van pand vooralsnog wordt uitgesloten, immers, wanneer een pand wordt gekocht is er een onderpand en zijn banken en beleggers wel geïnteresseerd. STW concentreert zich op vastgoed van een ander en daarbinnen gaat men verbouwen.

Bijzonder positief was het snelle schakelen van de provincie Utrecht met FINC. Binnen een hele korte tijd waren partijen met elkaar aan tafel en konden er ideeën worden uitgewisseld. STW Nederland heeft met FINC 5 randvoorwaarden ten aanzien van de financiering gesteld:

- Vooruitbetalen van huur
- Crowdfunding
- Sympathisantenfonds, o.a. bedrijven die een storting willen doen
- Eigen vermogen
- Rugdekking vanuit de provincie, mocht dat nodig zijn, ook om vertrouwen bij andere partijen te kunnen verkrijgen.

Het is de bedoeling dat van de pilot Tolsteeg wordt geleerd, zodat ook andere initiatiefnemers op het gebied van transformatie daarmee aan de slag kunnen.

De heer Weierink vraagt wat de horizon is voor de uitvoering van deze tijdelijke projecten. De heer Smits antwoordt dat die termijn wisselend is. Op dit moment laat de wetgeving 10 jaar toe. Tot voor kort werd er een periode van 5 jaar toegestaan maar 10 jaar biedt meer ruimte voor de haalbaarheid om investeringen terug te verdienen.

De heer Boerkamp komt terug op het vooruitbetalen van huur. Wordt er ook nagedacht over een financiële innovatieve constructie voor de bewoner of de ouders zodat zij dat goed kunnen financieren, als verlengstuk van de financiering door STW? Voorts vraagt hij waarom een bank niet wil financieren terwijl de huurinkomsten volgens STW vrijwel zeker zijn.

De heer Smits geeft wat betreft de laatste vraag aan dat de ervaring heeft geleerd dat STW overall nul op het rekest krijgt. Dat heeft vooral te maken met het feit dat er geen onderpand is. STW is ervan overtuigd dat de kasstroom rendeert; projecten hebben dat ook bewezen. Banken en vastgoedbeleggers moeten nog een stap zetten om bij het nieuwe denken te komen. Met banken is gesproken over een mogelijkheid om een koppeling te leggen met bv. studiefinanciering; banken zien daar echter geen mogelijkheid in. STW is juist voorstander van een koppeling en gaat dit nader uitwerken.

Mevrouw Broere begrijpt dat de leden van FINC bezoldigd worden. Waar kan zij in de begroting vinden hoeveel geld de provincie in FINC steekt?

Mevrouw Van Poppel antwoordt dat dit is terug te vinden in het programmabudget voor Wonen en Binnenstedelijke ontwikkeling. Een groot deel van het budget is voor de uitvoering en ondersteuning van projecten. Ook is er procesgeld gereserveerd, dat is een betrekkelijk klein deel van het totale budget. De honorering van de FINC expertise maakt daar onderdeel van uit.

Voorts komt zij terug op een vraag van de SGP, o.a. wie het initiatief neemt om FINC in te schakelen. Het programmateam spreekt veel met gemeenten en corporaties over de opgave die er ligt. Gaandeweg het gesprek komen er knelpunten naar voren en vanuit de provincie wordt dan snel geanalyseerd of een knelpunt al dan niet in aanmerking komt voor aanmelding bij het FINC. Vaak leidt dit ertoe dat dit gezamenlijk wordt opgepakt. Belangrijk is het dat het initiatief in ieder geval tenminste voor de helft bij de gemeente ligt omdat commitment nodig is om serieus met een advies van FINC om te gaan. Het initiatief moet dus minstens voor de helft bij gemeenten vandaan komen.

De VVD vroeg naar projecten die inmiddels met succes zijn afgerond. In de presentatie worden veel projecten niet met naam en toenaam genoemd omdat het veelal om gevoelige informatie gaat. Zonder vooroverleg wil zij nu niet diep op de casussen ingaan. In mei volgt de voortgangsrapportage van FINC en daarin zal een aantal voorbeelden nader worden uitgewerkt, ook in samenwerking met de aanvragers zelf. Spreekster noemt in dit verband als een van de successen Ecowijk te Houten, een initiatief voor collectief particulier opdrachtgeverschap, o.a. voor de realisering van koop-, huur- en sociale huurwoningen. FINC heeft geadviseerd over de wijze van verhuur en beheer van de huurwoningen. De bewonersgroep Ecowijk is in een vergevorderd stadium om dit gerealiseerd te krijgen.

Voorts moet er bij gebiedsontwikkeling geïnvesteerd worden in de openbare ruimte; daardoor wordt er in het gebied waarde gecreëerd. De gemeente kan en wil daar niet altijd alleen voor opdraaien. De vraag is dan hoe het creëren van waarde later op de eigenaren van de panden, die van de waardevermeerdering profiteren, kan worden verhaald. Ook met dat vraagstuk heeft FINC zich beziggehouden.

De voorzitter rondt de discussie over dit punt af en dankt mevrouw Van Poppel voor haar presentatie en de sprekers voor hun inbreng en het beantwoorden van de vragen.

8. Statenvoorstel Huisvestingswet 2014 en intrekken beleidsregels bindingseisen woningmarkt 2008

De heer Westerlaken leest in het stuk dat bij de overwogen oplossingsrichtingen en alternatieven er niet is gekozen voor een actieve faciliterende rol van de provincie met als doel om te komen tot zoveel mogelijk afstemming. Die keuze wordt niet onderbouwd. Dienaangaande vraagt hij om uitleg.

De heer Schaddelee constateert dat er behoudens bepalingen over de huisvesting van vergunninghouders, de verblijfsrechtigden, in de nieuwe wet aan de provincie geen specifieke bevoegdheden worden toebedeeld. De Huisvestingswet 2014 vormt dan ook geen basis tot het stellen van provinciale beleidsregels. Het is hem niet duidelijk welke beleidsinstrumenten de provincie nu geactiveerd heeft met betrekking tot de huisvesting van vergunninghouders. Op dit moment is er in de wereld heel veel aan de hand. Er komen steeds meer vluchtelingenstromen op gang waarmee ook gemeenten in toenemende mate mee worstelen. Heeft het college een beeld bij de gevolgen van die toenemende vluchtelingenstromen? Is er meer mogelijk dan nu wordt gedaan op dit punt?

De heer Boerkamp constateert dat de provinciale regels zijn geschrapt. Is er al een beeld hoe gemeenten om zullen gaan met de bevoegdheid die ze krijgen om regels te schrappen? Er is een wettelijke plicht tot afstemming op woningmarktgebied; wie ziet daar op toe? Ligt daar een rol voor de provincie of gaat het om een rijkstaak?

De heer Driehuijs vindt dit voorstel niet erg duidelijk, wat betreft portee en implicaties. Hij vraagt of de gedeputeerde het voorstel nader wil toelichten. Het is duidelijk dat de Huisvestingswet verandert. In het voorstel staat dat de provinciale regels van rijkswege komen te vervallen en de vraag komt dan op wat PS daarover in feite nog moeten besluiten. Hij sluit zich aan bij de opmerking van het CDA. In de eerste alinea's van het statenvoorstel wordt de indruk gewekt alsof er door de provincie niets meer kan worden ondernomen, terwijl aan het einde wordt gesteld dat er wel degelijk een alternatief is, nl. een actieve houding van de provincie. Juist de woningmarkt kan afstemming en bovenlokale actie gebruiken. Het is niet duidelijk waarom de provincie dat niet wil doen; wat verzet zich daartegen? De PvdA bepleit in deze juist een actieve houding van de provincie.

Voorts stelt de heer Driehuijs een technische vraag. Hij heeft altijd begrepen dat beleidsregels door GS werden vastgesteld en het beleid door de politieke vertegenwoordigende organen, terwijl nu aan PS wordt voorgesteld de beleidsregels in te trekken. Waren GS zelf niet bevoegd de beleidsregels vast te stellen? Wellicht dat alsnog moet worden nagegaan wat er precies in PS moet worden besloten.

Mevrouw Boelhauer stelt voor aansluitend aan de heren Boerkamp en Driehuijs om de gevolgen van deze maatregel in de komende tijd te monitoren en voor een terugkoppeling te zorgen.

De heer Marchal sluit zich aan bij de vraag van de heer Westerlaken: een terugtrekkende provincie en een kleine rol is op zich wel eens goed maar soms is wat hulp ook wel handig. Welke ervaring leert dat de gemeenten hier goed mee om zullen gaan; op basis van welke informatie is die keus gemaakt? Voorts vraagt spreker of het beleid in de toekomst nog wel

voldoende maatwerk mogelijk maakt. Kan de provincie iets aan doen, wanneer gemeenten onvoldoende ruimte blijken te hebben?

De heer Weierink memoreert dat de VVD het standpunt heeft dat elke regel, die kan worden afgeschaft, goed is. Hoe meer deregulering, hoe beter. In die zin is de VVD blij met dit voorstel hoewel dit wordt ingegeven door rijkswetgeving. Het kabinet doet het dan ook heel goed. De heer Schaddelee wijst erop dat de deregulering werd ingezet door het kabinet Balkenende waar de VVD geen deel van uitmaakte.

De heer Weierink antwoordt dat het ingezette beleid nu door de VVD wordt uitgevoerd. Wat betreft het zgn. scheefwonen maakt de VVD zich zorgen omdat gemeenten vaak niet weten dat ze een huisvestingsverordening moeten opstellen en dat ze hun eigen huisvestingsbeleid kunnen bepalen. Gemeenten krijgen meer ruimte om zaken voor hun eigen inwoners te regelen. De ChristenUnie noemde zojuist de vergunninghouders/statushouders. De heer Joustra heeft daarover in het verleden al opmerkingen gemaakt. Gezien het feit dat de provincie verantwoordelijk blijft voor de huisvesting van vergunninghouders, dringt de VVD er bij de gedeputeerde op aan om binnen IPO-verband duidelijke afspraken met het rijk te maken teneinde te voorkomen dat er in Groningen, of in andere provincies met minder bevolking, sociale woningbouw leeg staat terwijl de sociale woningbouw in de provincie Utrecht in de verdrukking komt.

De heer Boer vraagt of de VVD ervoor pleit om mensen, die in aanmerking komen voor sociale huurwoningen, naar Groningen te verplaatsen.

De heer Weierink antwoordt dat het geenszins de bedoeling is statushouders te verplaatsen naar bouwvallige woningen in het noorden des lands. Het gaat de VVD uitsluitend om een goede verdeling van de statushouders over het land zodat het evenredig verdeeld is en iedereen gelijke lasten draagt.

De heer Boer meent dat dit reeds nu al het geval is, sommige gemeenten zijn zelfs zwaarder belast dan wenselijk zou zijn. Spreker verwijst naar de gemeente Utrecht waar 70% van de sociale huurwoningen naar statushouders gaat.

Gedeputeerde De Vries legt uit dat het hier gaat om een wetgevingswijziging waarbij de vroegere bevoegdheden van de provincie niet meer aanwezig zijn. De beleidsregels zijn in het verleden door PS vastgesteld. PS worden nu gevraagd deze beleidsregels weer in te trekken zodat de provincie handelt conform hetgeen de wet vereist.

Hij is er geen voorstander van dat de provincie zich richting gemeenten gaat opdringen en wil blijven meedenken over de huisvestingsregels. Wel is hij bereid in te gaan op vragen en verzoeken van gemeenten, bv. om in een regio gezamenlijk na te denken over de beleidsregels. Dat sluit ook aan op de inhoud van de kadernota Wonen en Binnenstedelijke ontwikkeling die uitgaat van vraaggestuurde opgaven. Ter geruststelling deelt hij mede dat vele gemeenten bezig zijn onderling beleidsregels af te spreken voor een regio. Hij noemt in dit verband U10 en U16. Hij vindt het niet de rol van de provincie om dienaangaande te interveniëren. Beter is het dit eerst aan gemeenten zelf over te laten en het initiatief daar te laten. Mochten de gemeenten er gezamenlijk niet uitkomen, of om ondersteuning van de provincie vragen, dan is hij daartoe absoluut bereid. Nu trekt de provincie zich terug, conform de nieuwe wet, en zo is dat ook in dit voorstel verwoord.

De zorg werd door de commissie verwoord dat er wellicht gaten gaan vallen of dat gemeenten langs elkaar heen gaan werken. Spreker verwijst naar de motie Sociale Woningbouw. Afsproken is dat de provincie de sociale woningbouw blijft monitoren; er is zelfs een monitor ingericht om na te gaan hoe de voortgang in de regio's is. Zo kan de provincie de vinger aan de pols houden en zo nodig met gemeenten het gesprek aan gaan. Hij wil dat echter niet van-

uit de regisserende rol gaan doen; dat is op grond van rijksregels niet langer de rol van de provincie.

Het rijk verzoekt de provincies toezicht te houden op gemeenten voor de uitvoering van hun opgaven vanuit de landelijke rijksregeling voor wat betreft de huisvesting van statushouders. Via deze regeling worden statushouders aan gemeenten toegewezen, op grond van omvang van gemeenten en opbouw sociale woningbouw. Het is zeker zo dat de breedste schouders de zwaarste lasten dragen. Wanneer gemeenten structureel achterlopen met hun opgave wat betreft de opvang van statushouders, en dit wordt door het ministerie of COA gesignaleerd, dan gaat de provincie met die gemeente in gesprek om na te gaan of en hoe verbeteringen mogelijk zijn. Overigens bestaat dat beeld nu niet.

Inderdaad wordt de opvang van statushouders steeds moeilijker. Veel Syriërs zijn op de vlucht en komen ook in Nederland terecht. Samen met het COA wordt getracht dit in goede banen te leiden. Nadrukkelijk stelt de gedeputeerde dat de provincie in deze een toezichhoudende rol heeft.

De heer Schaddelee vraagt gericht naar de beleidsinstrumenten van de provincie om de statushouders op te vangen en te huisvesten. Hij begrijpt van de gedeputeerde dat de provincie in deze toezicht op gemeenten houdt. Slechts het houden van een gesprek met een gemeente die achterloopt bij zijn opgave, is het instrument dat de provincie hanteert. Als dat inderdaad alles is, dan kunnen provincies wellicht nadenken of er meer mogelijk is dan alleen een goed gesprek met gemeenten; wellicht is er toch behoefte aan een meer sturende rol van provincies of het rijk.

De heer Westerlaken vraagt of de ChristenUnie doelt op de centrale opvang van de vluchtelingen of worden de statushouders bedoeld? Hij krijgt de indruk dat de huisvesting voor de statushouders in deze provincie goed geregeld is en dat de lichte vorm van toezicht door de provincie uitstekend functioneert. Voor zover hij weet komen alle gemeenten hun huisvestingsverplichting na.

De heer Schaddelee memoreert dat hij met name door het COA op het been van de vluchtelingen wordt gezet en niet van statushouders. Hij hoort dat graag uitgelegd.

De heer Boerkamp vraagt of er in de samenwerking tussen gemeenten, bv. de U10, nieuwe bindingsregels worden vastgesteld, die wellicht verder gaan dan de oorspronkelijke regels van de provincie.

De heer Driehuijs verwijst naar één van de doelen van dit statenvoorstel, nl. dat er meer duidelijkheid moet komen voor gemeenten en andere betrokkenen. Wordt dat met dit voorstel wel gerealiseerd? Weten wethouders wel voldoende wat hun te doen staat, ook als het gaat om bovenlokale afstemming? Zo gaat het om bindingseisen, het kleine kernenbeleid e.d. Kunnen gemeenten dergelijke voorwaarden nog stellen? Wat gebeurt er als de ene gemeente dat doet maar de buurgemeente niet, zodat de eerste gemeente de indruk krijgt dat er ook sociale woningbouwproblemen voor de buurgemeente moeten worden opgelost. Op dat moment is bovenlokale afstemming van groot belang. De PvdA vindt dienaangaande een meer actieve houding van de provincie wenselijk. Dat helpt de inwoners van deze provincie, temeer daar in dit voorstel staat dat duidelijkheid van belang is. Het gaat volgens hem niet werken, wanneer 26 gemeenten dat zelf moeten gaan bedenken en het op regionaal niveau eens moeten worden. Er is één provincie Utrecht en er is één woningmarkt; de provincie dient daar oog voor te hebben.

De heer Boerkamp meent dat er geen sprake is van één woningmarkt in deze provincie; de woningmarkt is grensoverschrijdend. Niets heeft hij gehoord over problemen die er zouden zijn in gemeenten met de beleidsregels. Wanneer er geen problemen zijn, is er voor de provincie geen reden om in te grijpen.

Mevrouw Broere meent dat men toch wat achter de feiten aan loopt. In de regio Eemland is een en ander goed geregeld. Alle gemeenten werken samen en er is één inschrijvings- en toewijzingsnorm, gepubliceerd in de lokale bladen. Volgens de PVV loopt dit goed.

De heer Driehuijs begrijpt dat de heer Boerkamp nu geen reden ziet tot ingrijpen door de provincie. Spreker heeft ook niet gesteld dat “de troepen gemobiliseerd zouden moeten”. Wel heeft hij gevraagd na te gaan waar afstemming nodig is, ook in relatie tot het kleine kernenbeleid. Het gaat inderdaad om afwegingen die door het lokale bestuur moeten worden gemaakt. Er is wel degelijk sprake van een provinciale woningmarkt hoewel het zeker zal voorkomen dat mensen over provinciegrenzen heen verhuizen. Belangrijk blijft het na te gaan wat wel kan en niet alleen maar te denken in termen wat er niet nodig zou zijn. Wat schaadt het om als provincie af en toe te informeren hoe het gaat en waar gemeenten tegenaan lopen?; zoek elkaar eens op en wat de PvdA betreft kan niets zich daartegen verzetten.

De heer Westerlaken is tevreden met de antwoorden van de gedeputeerde. Hij is het dan ook niet eens met de opvatting van de PvdA. Het is belangrijk vertrouwen aan gemeenten te geven. Zijn vraag ging vooral over de faciliterende rol van de provincie. Tien jaar geleden zijn er al veel regels veranderd en is men overgegaan naar regionale samenwerkingen, zoals bv. het WERV-gebied. Ook de BRU had die functie maar het BRU is nu verdwenen. Kan in dat verband worden gekeken naar de rol die de provincie kan overnemen van het BRU? Dat zou dan uitsluitend een activerende en faciliterende rol moeten zijn.

De heer Driehuijs geeft aan dat de tegenstelling die nu door het CDA wordt opgeroepen niet overeenkomt met de inbreng van de PvdA.

De heer Weierink memoreert dat er door gedeputeerde Krol ruimtelijke agenda's worden opgesteld met onderlinge afspraken over de afstemming van de woningbehoefte, bv. in het zuidwestelijk deel van de provincie Utrecht (Lopik, Montfoort, IJsselstein en Oudewater). O.a. wordt afgesproken welke woningen er worden gebouwd en voor welke groepen. De VVD vindt het belangrijk dat de provincie zich terughoudend opstelt. Wel kan de provincie faciliterend optreden zoals de gedeputeerde aangaf, maar de provincie moet niet opnieuw regels opleggen. Alleen indien samenwerkende gemeenten een concrete hulpvraag aan de provincie hebben, dient de provincie dat op te pakken.

Nog geen antwoord heeft hij gehad op zijn vraag over de Huisvestingsverordening. De VVD heeft de zorg dat het bewustzijn bij gemeenten op dit punt er nog onvoldoende is. De meeste gemeenten hebben nog geen Huisvestingsverordening gebaseerd op de nieuwe wet. De provincie zou dienaangaande een voorlichtende rol kunnen oppakken en waar nodig praktische ondersteuning.

Wat betreft de statushouders begrijpt hij wel dat de sterkste schouders de zwaarste lasten moeten dragen. Echter, een statushouder wordt beschouwd als een normale inwoner van Nederland. Het kan niet zo zijn dat de statushouders een “voorkeursbehandeling” krijgen bij de toewijzing van woonruimte, terwijl er in andere regio's voldoende woonruimte is. Voorkomen moet worden dat er op de lokale woningmarkt verdringing gaat plaatsvinden. Spreker signaleert dat er in deze provincie voor sociale huurwoningen al hele lange wachtlijsten bestaan. Wellicht kunnen de wachtlijsten dank zij deze verordening wat korter worden.

De heer Driehuijs begrijpt dat de VVD ervoor pleit dat de provincie Utrecht wat minder statushouders krijgt; dat wordt wat hem betreft een iets “onsmakelijke discussie”, temeer daar het hier om landelijke afspraken en een landelijke verdeelsleutel gaat. In de provincie Utrecht is het druk maar ook deze provincie moet een bijdrage leveren. De PvdA is blij met de afspraken om te voorkomen dat er met de groep statushouders zou moeten worden geleurd, zoals ook met de windmolens is gebeurd.

De heer Weierink neemt kennis van het standpunt van de PvdA. Het zou heel vreemd zijn wanneer er in andere delen van Nederland goede woningen leeg staan die zelfs gesloopt zouden moeten worden, terwijl statushouders daar prima gehuisvest kunnen worden. Het is zeker niet de bedoeling dat er met mensen wordt geleurd. De VVD vraagt nogmaals aandacht voor deze problematiek. Het zou goed zijn dit in IPO-verband met het rijk te bespreken. Dat is het enige dat de VVD vraagt.

Gedeputeerde De Vries laat weten dat hij een landelijk discussiepunt niet via het IPO met de minister zal gaan bespreken. Met elkaar zijn er landelijke regels en een verdeelsysteem afgesproken. Hij gaat zich niet mengen in de politieke discussie die daarover wordt gevoerd. Als Den Haag het anders wil, dan moet men dat in Den Haag maar met elkaar bespreken. De provincies voeren slechts toezicht uit op de wijze waarop gemeenten de vergunninghouders huisvesting bieden.

Wat staat de nieuwe aangepaste wet feitelijk toe? Het zorgt ervoor dat gemeenten 50% regionaal maatwerk mogen leveren en daarvan is 25% lokaal mogelijk. Gemeenten kunnen dat in hun verordening opnemen. Wel moet duidelijk worden onderbouwd waarom lokaal maatwerk nodig is om hun woningmarkt in evenwicht te houden. Wanneer gemeenten dat willen, ook in samenhang met andere gemeenten, zijn ze verplicht dat duidelijk te motiveren. Op basis van die motivatie kunnen ze een verordening maken waarin dat opgenomen wordt.

De regionale afstemming is een vereiste. In U16 verband, het grotere deel van het BRU, is regionale afstemming reeds een feit en dat gaat goed. Regio Eemland is ook bezig, en heeft ook de intentie om het op die manier te gaan doen.

Bij een aantal fracties proefde spreker vrees dat gemeenten dat onderling niet kunnen regelen. Hij deelt die vrees op basis van feitelijke waarneming niet. Hij is van mening dat gemeenten de ruimte en de kans moeten krijgen om dit met elkaar te regelen. Als door gemeenten de hulp van de provincie wordt ingeroepen, is hij graag bereid steun te bieden.

De heer Schaddelee constateert dat de gedeputeerde zojuist de mogelijkheid, om een landelijke discussie over de huisvesting van statushouders aan te gaan, wegwuifde. Spreker heeft daar begrip voor. Echter, hij weet nog steeds niet wat het instrumentarium van de provincie is, meer dan alleen maar een gesprek met gemeenten. Spreker verwijst naar de cijfers van het COA.

Gedeputeerde De Vries interrumpeert de heer Schaddelee met de mededeling dat dit punt niet aan de orde is; daarna ontstaat er een woordenwisseling met de heer Schaddelee.

De heer Schaddelee vraagt de voorzitter wie nu het woord heeft.

De voorzitter vindt het onjuist dat de discussie op deze wijze wordt gevoerd. Op haar verzoek wordt de vergadering geschorst, waarna de vergadering op een meer rustige manier kan worden voortgezet.

De voorzitter heropent de vergadering. Zij stelt voor dat eventuele vragen schriftelijk worden ingediend zodat de gedeputeerde de mogelijkheid heeft de vragen ook schriftelijk te beantwoorden. Het debat over dit onderwerp kan in de komende PS-vergadering worden voortgezet. Dit onderwerp sluit zij nu in deze vergadering af.

9. Memo GS gedeputeerde De Vries motie Sociale woningbouw

De heer Boer constateert enerzijds dat de motie pas voor de helft is uitgevoerd, anderzijds is de motie pas op 8 december 2014 aangenomen. Wel vindt hij de benadering van GS wat te kort schieten als het gaat om het verduurzamen van woningen, met name het energiezuiniger maken. Ook is niet duidelijk hoe de provincie dat met de corporaties gaat oppakken. Voor het overige kan de SP met dit memo instemmen.

De heer Westerlaken memoreert dat de motie “Sociale woningbouw prominent op de agenda” heette, terwijl het in dit memo vooral gaat om duurzaamheid en alle acties die dienaangaande worden ondernomen. Onlangs is er in Den Haag een besluit genomen over de rol van de woningbouwcorporaties. Die rol is beperkt. Wel ontstaat er steeds meer vraag naar mengvormen in woningbouw die oorspronkelijk door woningbouwcorporaties werden opgepakt, bv. een zorgcentrum gekoppeld aan zorgwoningen. Volgens de hedendaagse regelgeving is dat nu niet meer toegestaan. Hij vraagt welke rol de provincie zou kunnen spelen als het gaat om het bevorderen van de leefbaarheid. Hij doelt in deze zeker niet alleen op de kleine kernen. Vandaag stond er in dagblad Trouw een artikel over de leefbaarheid en leegloop in de perifere dorpen, maar ook in de gebieden rondom de grote steden. Met het oog op de Agenda Vitaal Platteland is het zinvol om ook in dat verband na te gaan wat de provincie kan doen op dat terrein, kijkend naar de titel van de motie.

Mevrouw Hoek haakt aan bij de opmerking van het CDA. Zij wijst erop dat de woningbouwvereniging in Stichtse Vecht bezig is geweest om de bestemming van een aantal seniorenwoningen eraf te halen en deze te bestemmen voor verhuur aan starters en jonge gezinnen. Tegelijkertijd blijft er grote behoefte bestaan aan seniorenwoningen, echter, het bestand aan levensloopbestendige woningen wordt eerder minder dan meer. Zij wil dat koppelen aan de vraag van de heer Westerlaken. Kan de provincie op dat terrein nog iets betekenen?

De heer Schaddelee constateert dat partnerorganisaties vragen naar meer inzet en ambitie op het terrein van duurzaamheid en energie. Het landelijk energieakkoord geeft aan dat dit past bij de bredere rol van de provincie. In de notitie wordt aangegeven dat er in de nieuwe periode wat meer inzet nodig is op het punt van duurzaamheid en energiebeleid. Welke mogelijkheden ziet de gedeputeerde op dit punt? Om welke reden kon daar tot op heden nog geen uitvoering aan worden gegeven?

De heer Driehuijs memoreert dat deze motie destijds mede door de PvdA is gesteund. Het is een goede zaak dat in het memo ook wordt ingegaan op betaalbare huur en sociale huur. De notitie bevat een goede opsomming van de maatregelen die worden ingezet. Tegelijkertijd vraagt de PvdA wat de provincie zelf kan doen. In het memo wordt vooral belicht wat anderen kunnen doen. Een der corporatiedirecteuren stelde, aldus dit memo, de vraag waarom het corporaties toch maar niet lukt om goedkope woningen te bouwen. Dat is een interessante vraag, vooral als deze afkomstig is van een corporatie. Dit ligt toch vooral bij corporaties zelf met hun wonderlijke afschrijvingsbeleid en onrendabele top. Ze zijn er meester in om de problemen bij een ander neer te leggen. Spreker ontkent niet dat de corporaties met de verhuurdersheffing en andere zaken grote problemen hebben maar een kwestie als een onrendabele top was ook al 15 jaar geleden bekend. Hij vraagt zich af wat het FINC daarin zou kunnen bete-

kenen. Kunnen die experts wellicht aangeven hoe het ook anders zou kunnen? Corporaties rekenen zichzelf heel graag arm en met een andere benadering kunnen er wellicht betere oplossingen in zicht komen, dan het verkopen van de helft van het woningbezit of andere draconische maatregelen.

Wat betreft de betaalbaarheid en de prijs/kwaliteit in de middeldure huur ziet de PvdA een grote uitdraging om mensen met net iets meer inkomen naar huurwoningen in dat segment te laten doorstromen. Eerder heeft hij gevraagd of institutionele beleggers daar wellicht een rol in zouden kunnen spelen en de gedeputeerde heeft toegezegd dat hij dit met de institutionele beleggers zou bespreken. Hij is benieuwd naar de uitkomsten daarvan. Wellicht kan ook de provincie iets betekenen in de prijs/kwaliteitverhouding. Hij begrijpt niet goed waarom dat juist in die sector een probleem is. Het verhuren van een goede woning tegen een redelijke prijs moet toch mogelijk zijn.

Voorts vraagt spreker wat wordt bedoeld met de laatste zin, nl. "Het is aan u om te zien...etc.". Is dit een mission statement van deze gedeputeerde? Bedoelt hij daarmee te zeggen dat het eigenlijk wel zou moeten maar dat hij daarvoor niet de ruimte kreeg?

De heer Weierink sluit zich aan bij enkele vragen van de PvdA, met name over de middeldure particuliere huur. Het zou een goede zaak zijn om iets aan de sociale huisvesting te doen, zonder dat er perse extra moet worden bijgebouwd. Dat is een pluspunt. Evenals de PvdA vraagt de VVD zich af hoe corporaties kunnen worden gestimuleerd. Een goede suggestie is daarbij de expertise van FINC te betrekken; wellicht kunnen zij daar een studie naar doen, om zo de gang weer in de sociale woningbouw te krijgen.

Gedeputeerde De Vries heeft afgelopen week overleg gehad met een aantal institutionele beleggers. Besproken is waar voor hen de bottleneck zit om niet te investeren in huizen met een huur tussen de 750 en 1000 euro. Er zijn wel voldoende woningen met een huur boven de 1000 euro; ook zijn er nog wel voldoende sociale huurwoningen maar het knelpunt betreft vooral het gebrek aan huurwoningen tussen de 750 en 1000 euro met scheefwonen tot gevolg. De institutionele beleggers gaven aan dat de grondprijs een belangrijke belemmering is voor ontwikkelingen. De gemeenten hebben de grondprijzen nog op een hoog niveau in hun boeken staan, die boekwaarde blijft staan en daar houden ze aan vast. Dat moeten gemeenten ook wel doen om hun begroting sluitend te kunnen maken. Niemand beweegt en dat heeft tot gevolg dat er grote verstarring in de woningmarkt is opgetreden. Nagegaan wordt of er met een pilot in een grote en in een middelgrote gemeente op basis van grondprijs en een institutionele belegger een combinatie van woningen tot stand kan gebracht, dus sociale huurwoningen en vrije sector huurwoningen. Hij heeft goede hoop dat, wanneer een dergelijke pilot succesvol in de markt wordt gezet, dat als voorbeeld kan dienen voor andere locaties. Overigens vereisen alle locaties maatwerk, met name als het gaat om de verhouding tussen sociale en vrije sectorhuurwoningen, zoals tijdens de presentatie van het FINC naar voren kwam. Wellicht moeten er aan een project ook koopwoningen worden toegevoegd om verevening met de grondprijs mogelijk te maken. De P4 en de G4 hebben binnenkort een gesprek met minister Blok. Gedeputeerde De Vries zal de minister informeren over het plan om met gemeenten deze pilot te starten, met het verzoek om als provincie en rijk met elkaar in gesprek te gaan, mocht men tijdens de uitwerking van de pilot tegen belemmerende rijksregels aanlopen.

De heer Driehuijs begrijpt dat de gedeputeerde de grondprijzen aan nieuwbouw koppelt. In de praktijk blijkt dat woningcorporaties nogal eens ad hoc overgaan tot het afstoten van woningen. Een mogelijkheid zou ook kunnen zijn dat institutionele beleggers geïnteresseerd zijn in de aankoop van een woningcomplex. Zo kunnen zij bij mutaties vrije sectorhuurwoningen in het middeldure segment realiseren. Spreker vraagt de gedeputeerde niet alleen oog te hebben

voor nieuwbouw. Er zijn ook voorbeelden (Nieuwegein, stad Utrecht) van gebouwen die van een institutionele belegger zijn, die zich in het huurprijssegment tussen de 750-1000 euro bevinden. Dat is wel degelijk mogelijk.

Gedeputeerde De Vries antwoordt dat er zeker oog is voor hetgeen de PvdA noemt. Hij heeft o.a. gesproken met een institutionele belegger die in overleg is met Mitros over de vraag of overname van een deel van de galerijflats mogelijk is om die vervolgens terug te brengen naar de koopsector of naar de vrije huur sector. Met zo'n transactie kan Mitros geld vrijspelen om te kunnen investeren in het beheer en onderhoud van de bestaande woningbestand. Het is terecht dat men zich niet alleen op nieuwbouw moet focussen.

Met de pilot wil hij laten zien dat er wel degelijk gewenste ontwikkelingen binnen complexe binnenstedelijke locaties mogelijk zijn; zo wordt er een voorbeeld gecreëerd voor andere gemeenten.

De provincie zit er in alle projecten qua ondersteuning dicht op. Dat levert de provincie de nodige expertise op maar tegelijkertijd wordt die rol van de provincie ook zeer gewaardeerd. Er zijn zeker meer mogelijkheden, echter, de ter beschikking staande middelen zijn beperkt. In de afgelopen periode heeft hij 13 miljoen euro bij elkaar kunnen sprokkelen die over de Focus gemeenten zijn verdeeld, w.o. Utrecht en Amersfoort. Daarnaast kan er nog een incidenteel project worden ondersteund, maar dan zijn de middelen op. Verduurzaming van de bestaande woningbouw vereist substantiële middelen. Wat hem betreft zouden revolverende fondsen de voorkeur verdienen, dan wel garantstellingen waarmee de provincie inmiddels de nodige ervaring heeft opgedaan en die heel goed kunnen functioneren. Wanneer de provincie wat betreft verduurzaming van bestaande woningen en het tegengaan van scheefwonen een rol van betekenis wil, dan zijn daarvoor aanzienlijk meer financiële middelen noodzakelijk.

De heer Driehuijs is blij met het antwoord van de gedeputeerde. Hij hoopt dat de gedeputeerde na medio maart ook die inzet heeft, al is het maar bij de onderhandelingen.

De voorzitter rondt de bespreking van dit agendapunt af.

10. Stateninformatie jeugdzorg 4^e kwartaal 2014

De heer Boer begrijpt er dat er van het budget 2014 een miljoen euro is overgebleven. In 2015 wordt er een bedrag van 1,5 miljoen voor de jeugdzorg gereserveerd. Garandeert de gedeputeerde dat dit geld alleen maar gebruikt wordt voor jeugdzorg?

De heer Germes constateert dat er in 2014 goede resultaten in de jeugdzorg zijn bereikt. De gedeputeerde heeft de wachtlijsten kunnen terugdringen. Wel vindt de VVD fractie het jammer dat er weinig ruimte voor vernieuwing is geweest in de jeugdzorg. Collega Alsem heeft daar heel vaak aandacht voor gevraagd.

Ook de VVD constateert dat er in 2014 een bedrag van 1 miljoen euro is overgebleven; uit welke financieringsbron komt dit bedrag? Is dat bedrag afkomstig van het rijk of komt het voort uit de eigen begroting van de provincie? Wanneer het om rijksgeld gaat, dan zou dat in 2015 naar de gemeenten moeten worden doorgesluisd; gaat het om provinciaal geld, dan wil de VVD daar graag de discussie over aangaan bij de behandeling van de jaarrekening 2014.

De heer Boer heeft begrepen dat het resterende bedrag van 1 miljoen euro over 2014 autonome middelen van de provincie zijn. Hij heeft er moeite mee dat de VVD stelt dat er, bij het overdragen van taken door de provincie, ook vernieuwingen tot stand hadden moeten worden gebracht. Dat is niet de juiste insteek. De vernieuwingen moeten niet door de provincie maar juist door de gemeenten worden gerealiseerd.

De heer Germs herhaalt dat de VVD graag een discussie bij de behandeling van de jaarrekening 2014 wil voeren, indien het inderdaad om autonome middelen van de provincie gaat, zoals de heer Boer meldde. Dat geld moet nu niet voor gemeenten worden ingezet.

De VVD heeft in de jaren, dat de provincie verantwoordelijk was voor de jeugdzorg, steeds betoogd dat er tijdig omgebogen moest worden naar vernieuwing van zorg. Helaas is het daar bij gebleven. Nu moeten de gemeenten het zelf gaan oplossen. Het is jammer dat de vernieuwingsslag niet door de provincie is opgepakt, temeer daar dit nu een verantwoordelijkheid wordt van gemeenten die het met deze decentralisatie al erg moeilijk hebben.

De heer Boer stelt dat de transformatie van de jeugdzorg er snel doorheen is gedrukt en gecombineerd met een zware bezuinigingsoperatie. De enige overblijvende mogelijkheid is dan dat de veranderingen en verbeteringen door de gemeenten moeten worden aangepakt. Het zou teveel gevraagd zijn wanneer de provincie zowel een overdracht van taken als een transformatie had moeten bewerkstelligen. Dat zou onmogelijk zijn geweest, gelet op de beperkte tijd die beschikbaar was. Dan had de VVD-kamerfractie de jeugdzorg een jaar extra tijd voor de overdracht moeten gunnen. Dat is niet gebeurd en dit zijn de consequenties.

De heer Germs memoreert dat de VVD fractie in de persoon van mevrouw Alsem consequent in deze statenperiode om vernieuwing van jeugdzorg heeft gevraagd. De wetgever heeft beslist dat de jeugdzorg op 1 januari 2015 moest overgaan naar de gemeenten. Dat is voor PS een gegeven. Hij vindt het een goede zaak dat de jeugdzorg nu dicht bij de burger in wijkteams wordt georganiseerd. De VVD heeft daar goede verwachtingen van.

De heer Marchal sluit zich aan bij de opmerking van de SP wat betreft de € 1 miljoen; blijft die voor jeugdzorg gelabeld? Opgemerkt wordt dat er in de komende periode overleg zal plaatsvinden. Weet de gedeputeerde op welke termijn dat gaat gebeuren? Er wordt gesproken over een extra impuls. Zijn er al gedachten over de vraag op welk terrein dat zou kunnen zijn?

De heer Driehuijs voert het woord namens zijn collega Van Viegen, die wegens ziekte verhinderd is. Terugkomend op de opmerkingen van de VVD, memoreert hij dat de VVD fractie de afgelopen vier jaar wat betreft de jeugdzorg vooral inzette op nieuw aanbieders en in mindere mate op zorgvernieuwing. Vervolgens keek de VVD verlekkerd naar het vastgoed van de zorgaanbieders maar dat is wat de PvdA betreft geen inhoudelijke zorgvernieuwing.

Mevrouw Nap hoeft de VVD niet te verdedigen maar stelt nadrukkelijk dat mevrouw Alsem altijd heeft aangedrongen op een vernieuwing van het aanbod en op een meer vraaggericht aanbod. Haar inbreng was zeker niet specifiek vastgoed gericht. Zij vraagt de heer Driehuijs zijn opmerking terug te nemen.

De heer Driehuijs neemt zijn eerdere opmerking over de VVD niet terug omdat de VVD wel degelijk inzette op andere aanbieders en dat is iets anders dan zorginhoudelijke vernieuwing. Bij herhaling heeft de VVD naar voren gebracht dat er met het vastgoed van de zorgaanbieders iets moest worden gedaan.

Namens de PvdA complimenteert hij de gedeputeerde over de wijze waarop zij de afgelopen vier jaar met de transitie is omgegaan en een aanzet gaf aan de transformatie. De gedeputeerde heeft het vertrouwen van de gemeenten gewonnen, heeft een proactieve houding aangenomen en heeft PS goed geïnformeerd. Zijn fractie is ook zeer te spreken over de laatste investering in de jeugdzorg waardoor de overdracht richting gemeenten zonder wachtlijsten kon plaatsvinden.

In de stateninformatie wordt gerapporteerd over de wachtlijsten tot 1 december 2014. Voor een actuele stand van zaken wordt verwezen naar een document. Geconstateerd moet worden dat er een behoorlijk aantal kinderen op de bruto wachtlijst staat. Van de 16 kinderen zijn er 5

nog niet geplaatst wegens capaciteitsgebrek; die 5 staan op de netto wachtlijst. De PvdA wil graag inzicht in de manier waarop deze wachtlijst aan de desbetreffende gemeenten is overgedragen omdat zij vanaf dag één hard aan de slag moeten om deze kinderen te plaatsen. Eerder vroeg de PvdA naar de wijze waarop richting cliënten gecommuniceerd wordt over de transitie. Dat was volgens de gedeputeerde vooral een zaak voor de instellingen maar ze gaf wel aan dat, indien deze handschoenen niet werd opgepakt, het een verantwoordelijkheid van de provincie is. De PvdA wil graag van de gedeputeerde horen hoe dat verlopen is. Zijn alle cliënten die in de zorg zijn ervan op de hoogte dat de verantwoordelijkheid voor de jeugdzorg vanaf 1 januari 2015 bij de gemeenten ligt en weten ze welke consequenties dat heeft?

Mevrouw Boelhauer sluit zich aan bij de complimenten van de PvdA richting gedeputeerde Pennarts. Het verloop van de transitie is in de afgelopen tijd heel positief beoordeeld, zo hoorde men van gemeenten. Zij wil daarvoor de gedeputeerde en de ambtenaren hartelijk bedanken. De transitiecommissie stelselwijziging jeugd legt de nadruk op aanbevelingen met betrekking tot de transformatie. Dat sluit aan op de opmerkingen van de heer Boer en van de heer Germs, ieder vanuit hun eigen perspectief. GroenLinks vindt het goed dat die aanbevelingen er zijn maar de provincie speelt daar geen rol meer in. Wellicht is het een idee om het te blijven agenderen in de nog komende overleggen, zoals cliëntenondersteuning ook nog voortdurend geagendeerd zal blijven.

De heer Boerkamp deelt mede dat de D66 fractie veel waardering heeft voor de gedeputeerde en de ambtenaren, wat betreft de overdracht van dit dossier. Kijkend naar het overzicht van de gevraagde inzet van de provincie in dit half jaar, dan blijkt dat de gemeenten de provincie vooral waarderen in kennis en ondersteuning. Het is positief dat de provincie die rol heeft kunnen spelen.

De heer Schaddelee heeft de indruk dat zowel VVD als PvdA altijd gericht geweest zijn op de inhoud van de jeugdzorg. Hij is blij dat de discussie in deze commissie over de jeugdzorg altijd op inhoud is gevoerd. Hij bedankt de gedeputeerde voor de manier waarop zij deze commissie daarin is voorgegaan. Zij kan terugzien op een succesvol beleid op het terrein van de jeugdzorg. Dat komt mede voort uit het feit dat PS op inhoud en zorgvernieuwing gericht waren en niet teveel op vastgoed en zorgaanbieders.

In 2015 is er nog een budget voor mogelijke onvoorziene calamiteiten. De ChristenUnie wil dat bedrag ook graag reserveren voor dat doel; het jaar is nog jong en er kan nog veel gebeuren. Hoe wordt het bij de provincie gemeld indien gemeenten, aanbieders of cliënten tegen een calamiteit aanlopen. In het stuk staat dat het uitgangspunt bij onze ondersteuning in 2015 juist is dat deze vraaggericht moet zijn. Als het vraaggericht moet zijn, hoe komt de vraag dan bij de provincie terecht?

Mevrouw Broere sluit zich aan bij de complimenten die reeds over tafel zijn gegaan. Zij steunt de opmerking van mevrouw Nap; mevrouw Alsem heeft altijd aangegeven dat het moest gaan om transformatie en transitie. Wat betreft de reserve van 1 miljoen euro staat de PVV achter de opmerking van de ChristenUnie; dat moet beschikbaar blijven voor calamiteiten in de jeugdzorg.

Mevrouw Nap constateert dat de wachtlijsten rooskleuriger zijn dan 1 december 2014, hoewel het helaas niet gelukt is om de transitie met nul wachtenden in te gaan. Het gaat om 16 wachtenden en 5 zijn er wegens capaciteitsgebrek niet geplaatst. Dit is een mooi resultaat maar de vraag blijft toch hoe er met de 5 kinderen wordt omgegaan. Is de provincie daar nog verantwoordelijk voor, ook in budgettair opzicht?

Mevrouw Hoek sluit zich aan bij alle complimenten die reeds zijn gegeven. Bewondering heeft zij altijd gehad voor de inzet van mevrouw Alsem; het is jammer dat zij vanavond verhinderd is aanwezig te zijn. 50 PLUS heeft altijd gesteld dat de kinderen van alle veranderingen in de jeugdzorg niet de dupe mogen worden. Dat moet nog worden afgewacht, nu de jeugdzorg naar de gemeenten is overgegaan.

Bezorgd is haar fractie over de eigen bijdrage die ouders moeten betalen wanneer hun kind psychiatrische hulp nodig heeft. Voor de jeugdzorg is minder geld beschikbaar, de zorg wordt overgeheveld naar de gemeenten, er is heel veel te doen terwijl ook de eigen bijdrage van ouders aanzienlijk verhoogd is. Zij realiseert zich dat dit nu een taak is geworden van gemeenten maar zij vreest dat hierdoor het kind toch het kind van de rekening dreigt te worden. Immers, minder kapitaalkrachtige ouders kunnen die hoge eigen bijdrage wellicht niet betalen terwijl hun kind wel extra zorg nodig heeft.

Gedeputeerde Pennarts dankt de commissie voor de complimenten die zijn uitgesproken. Er zijn veel jeugdzorgambtenaren in de vergadering aanwezig en zij zijn degenen die het werk hebben gedaan en gemeenten optimaal moesten faciliteren. Dankzij hun inzet is er veel bereikt. Zij retourneert tegelijkertijd het compliment richting de commissie WMC. In de provinciale organisatie is jeugdzorg altijd een apart domein geweest met een grote belangstelling, betrokkenheid en kennis van zaken van de commissie WMC. Het is plezierig te werken met een commissie die de gedeputeerde scherp houdt en het vele werk, dat door de organisatie werd verzet, ook wist te waarderen. Zij is de commissie daar erkentelijk voor.

De miljoen euro blijft gedurende 2015 beschikbaar voor de jeugdzorg. Het jaar 2015 is het jaar van de transitie en de provincie is daar nog een half jaar actief betrokken. De provincie zal nog een aantal diensten verrichten ten behoeve van gemeenten. De provincie is niet in staat alle gaten te dichten maar wanneer er iets speelt op de domeinen waarbij de provincie nog betrokken bij is, nl. de cliëntparticipatie, de cliëntenraden, de monitoring, de kwaliteitbewaking en het oplossen van de wachtlijsten, dan kan daar wellicht nog wat budget voor beschikbaar worden gesteld. Het bedrag kan uiteindelijk ook met PS worden afgehandeld bij de bespreking van de jaarrekening 2015. Als er geld over blijft, dan komt dat weer terug en zal het goed worden ingezet maar voorlopig blijft het voor de jeugdzorg gereserveerd.

Geconstateerd werd dat er veel bereikt is maar dat er niet veel ruimte voor vernieuwing is geweest. Waar sprake was van vernieuwing zijn ook nieuwe aanbieders aan de orde geweest. Mevrouw Alsem heeft dat altijd met verve ingebracht. Overigens heeft zij zich altijd ingespannen voor het totale domein van jeugdzorgvernieuwing.

De vernieuwing op het gebied van aanbieders is niet aan de orde geweest omdat de provincie moeite had om het huidige domein jeugdzorg met gemeenten een aanbieder goed met elkaar in evenwicht te brengen. Ook was er zorgcontinuïteit afgesproken en dat wordt geleverd door de bestaande zorgaanbieder. Het rijk heeft gemeenten gedwongen daar afspraken over te maken. Los daarvan is er het afgelopen jaar wel degelijk zorgvernieuwing bereikt, ook door instellingen, onder druk van de transformatie. De provincie heeft daar met de experimenteerregeling actief op ingezet en gemeenten hebben daar de ruimte voor gekregen. Instellingen werden door hun opdrachtgevers (de gemeenten) gedwongen vraaggestuurde zorg te leveren. Dat heeft echt tot zorgvernieuwing geleid. Over de loop van 10 jaar, waar de provincie intensief bij de jeugdzorg betrokken was, is er heel veel zorgvernieuwing geweest. Zij verwijst in deze naar Utrechtse Jeugd Centraal, een programma dat altijd door PS werd ondersteund. Dat programma heeft heel veel aan zorgvernieuwing gedaan. De pleegzorg is met name in het Utrechtse enorm toegenomen en het residentiële aanbod is met 60% afgenomen ten gunste van ambulante zorg, dus zorg dicht bij het kind. Al die vormen van ambulante zorg zijn steeds

onderwerp geweest van verbetering en vernieuwing. Het jeugdzorgaanbod is op initiatief van PS wel degelijk aan vernieuwing onderhevig geweest. Er is in de afgelopen jaren veel bereikt. De SGP vroeg voor welk terrein de middelen zouden kunnen worden ingezet. Dat kan op een aantal domeinen van toepassing zijn maar het is nog te vroeg om te zeggen welke kant het opgaat. Gevraagd werd hoe cliënten zijn geïnformeerd over de wijzigingen rond de verantwoordelijkheid voor de jeugdzorg. De communicatie is door de instellingen en gemeenten verzorgd. Nog steeds wordt uitgedragen hoe de toegang in gemeenten tot de jeugdzorg tot stand wordt gebracht en waar mensen met hun vragen naar toe kunnen gaan. GroenLinks vroeg de provincie de cliëntondersteuning in het vizier te houden. Dat gebeurt ook, en dat komt in de rapportage ook naar voren. Drie peilers zijn er genoemd, w.o. JIJ Utrecht, waarmee de provincie goede ervaringen heeft. De gemeenten gaan daarmee door. De rol van cliënten wordt bij gemeenten directer voor het voetlicht gebracht omdat er meer direct contact zal zijn tussen ouders, cliënten, bestuurders en gemeenteraden. Die cliëntbinding komt dichterbij het bestuur te liggen en daardoor zal er, naar zij hoopt, ook meer feedback komen. D66 vroeg naar de provinciale rol wat betreft kennis en ondersteuning. Spreekster beaamt dat dit het domein is waar de provincie nog een rol kan vervullen, bv. bij het goed en efficiënt inkopen van zorg en feedback te krijgen, daar waar het anders kan.

De ChristenUnie vroeg of het resterende budget voor calamiteiten wordt ingezet. Dat is nadrukkelijk niet het geval. De doeluitkering jeugdzorg gaat over naar gemeenten en gemeenten hebben geld beschikbaar voor calamiteiten. Gemeenten moeten nu al met het rijk de gesprekken opstarten over de vraag hoe de jeugdzorg in 2016 moet worden georganiseerd. Er zijn nog te weinig ervaringscijfers en getallen. Hier ligt een grote uitdaging voor gemeenten. De provinciale middelen zijn uitsluitend voor ondersteuning en niet voor zorginkoop.

Ook werd gevraagd hoe calamiteiten bij de provincie worden gemeld. De meldingen gaan voortaan naar SAVE toe, dus naar de wethouders en niet langer naar de gedeputeerde. Een eventuele vraag voor ondersteuning komt via de lijn binnen. De provincie is nog een half jaar betrokken bij het overleg en spreekster zit in deze bestuursperiode nu nog, op hun verzoek, de overleggen voor van de wethouders. Ook ambtelijk wordt uitgewisseld waar behoefte aan is.

Inderdaad konden 5 kinderen nog niet geplaatst worden; dat is een vraagstuk voor gemeenten en zij moeten dat oplossen. Spreekster is er trots op dat de provincie met inzet van de laatste middelen de wachtlijst fors heeft kunnen wegwerken. Voor de meeste kinderen van de bruto wachtlijst werd een gewijzigde vorm van zorg georganiseerd; gemeenten staan daarvoor aan de lat. Nu is nog onduidelijk hoe dit gaat lopen. De eerste echte cijfers van de ontwikkeling van wachtlijsten zijn pas na 3 maanden beschikbaar.

De heer Driehuijs vraagt hoe de 5 kinderen op de wachtlijst aan de gemeenten zijn overgedragen.

Gedeputeerde Pennarts antwoordt dat er een signalering is van kinderen die wachten bij instellingen, die aangemeld zijn maar nog niet geplaatst kunnen worden. Die informatie wordt gedeeld. Het gesprek wordt met gemeenten gevoerd want zij moeten dit oplossen. De Utrechtse jeugdzorginstellingen hebben zich met BJU gecommitteerd om in overleg na te gaan welke oplossing er mogelijk is, wanneer kinderen bij de toegang wachten. Deze vorm van werken is door de provincie geïntroduceerd en dat wordt door gemeenten overgenomen. Zij verwacht dat de druk door slechts 5 kinderen op de wachtlijst wel weg te werken is. Zijn er meer wachtende kinderen, dan wordt het probleem groter aangezien de capaciteit bij instellingen aanzienlijk verminderd is op basis van contracten die met gemeenten zijn afgesloten.

De heer Driehuijs constateert dat het heel goed is geweest dat de provincie een inzet heeft gepleegd op het wegwerken van de wachtlijst.

Dit wordt door gedeputeerde Pennarts onderschreven. Psychologisch is het overdragen van een schone lei ook erg belangrijk. Gemeenten krijgen zo niet het idee dat ze met een loden last beginnen.

Zij beaamt de zorg van 50PLUS over de eigen bijdrage voor een deel van de jeugdzorg en de jeugd GGZ. Het gaat om 130 euro per maand en dat is een fors bedrag. Over deze maatregel is momenteel veel te doen. Zo is het bv. de vraag of de kosten van inning wel opwegen tegen het voordeel. Zij is blij dat beoogd wordt de cliëntparticipatie en de inspraak van cliënten in de jeugdzorg beter te regelen. Zij hoopt dat daardoor de knelpunten die rondom deze bijdrage aan de orde zijn, sneller en adequater kunnen worden opgelost. Zij volgt de discussie met belangstelling maar het is een discussie van rijk en gemeenten.

De voorzitter rondt de bespreking van dit agendapunt af.

11. Memo GS gedeputeerde Pennarts festivalbeleid 2013-2016, samenwerkingsprojecten festivals

De heer Kocken constateert dat de gedeputeerde conform het eerdere verzoek meer informatie heeft verstrekt over de stand van zaken in de samenwerking van festivals. Hij dankt de gedeputeerde voor het inzichtelijke memo.

De heer Driehuijs sluit zich daarbij aan. Ook op dit punt spreekt de PvdA de complimenten uit richting de gedeputeerde, niet alleen op het punt van de festivals maar ook breder. Zij heeft de afgelopen vier jaar een goede inzet gepleegd op het gebied van cultuur en erfgoed.

Mevrouw Boelhauer sluit zich aan bij voorgaande sprekers. Met plezier heeft zij vernomen dat er toch een inspanning gepleegd wordt richting het Liszt concours en het Internationaal Kamermuziekfestival. In het memo valt te lezen dat de samenwerking betrekking heeft op een aantal projecten. Dat is heel verstandig. Medewerkers en directieleden van festivals hebben wel laten weten dat samenwerking erg veel tijd kost. Samenwerking is belangrijk. Het doet veel goed wat betreft zichtbaarheid en publieksbereik van festivals maar het kost wel erg veel tijd. Het is een goede zaak dat de samenwerking uit eigen inspanning van festivals voortkomt, gericht op de onderwerpen waar festivals wat te halen hebben.

De heer Boerkamp deelt mede dat D66 de notitie met veel waardering heeft gelezen.

De heer Westerlaken sluit zich aan bij de complimenten die reeds zijn uitgesproken. Hij hoopt dat de intensiteit wat betreft de samenwerking tussen festivals ook in de komende vier jaar van toepassing zal zijn. Het is belangrijk daarop bij de komende onderhandelingen te letten. De vorige keer bleek dat het Liszt concours geen financiële ondersteuning zou krijgen; in dit stuk is daar wel sprake van. Hij vraagt dienaangaande om uitleg.

Mevrouw Hoek vindt het erg positief dat festivals ook door de provincie worden ondersteund. Dat blijkt vooral te gebeuren in Utrecht en Amersfoort. Toch mist zij de aandacht voor festivals en kansrijke initiatieven op dat vlak in kleine steden, zoals muziek aan de Vecht en muziek aan de Lek. Ook het alom bekende Prinsengrachtconcert is destijds heel klein begonnen. De voorzitter memoreert dat mevrouw Hoek dit punt reeds uitvoerig in de vorige vergadering heeft belicht.

Gedeputeerde Pennarts dankt de commissie voor de positieve woorden en de complimenten. Zij dankt de commissie voor de grote betrokkenheid; voorliggend stuk is mede tot stand gekomen dankzij de kritische houding van de commissie. O.a. werd eerder door de commissie de vraag gesteld of de provincie samenwerking wel moest opleggen. Gestart werd met een coördinator maar dat was geen succes. Er is nu een andere samenwerkingsvorm gevonden, zoals in het memo is beschreven. Na een aanvankelijk stoeve start heeft het ondernemerschap

in festivals een vruchtbare bodem gevonden. Het CDA stelde dat de komende vier jaar zo met festivals moet worden doorgegaan. Zij vindt dat bemoedigend, temeer daar door de Raad van Cultuur is erkend dat festivals, als het gaat om het aanjagen van vernieuwing, eigenlijk niet meer weg te denken zijn in het culturele veld. De festivals zijn juist de broedplaats geworden, waar mensen kennismaken met nieuwe vormen van podiumkunst. Ook in de sector vindt vernieuwing plaats. Het fenomeen festival wordt erkend als een vorm van culturele vernieuwing. Utrecht wil een culturele topregio zijn en het is goed dat de keuze is gemaakt in festivals te investeren.

Zij beaamt dat het Liszt concours in de afweging voor kleine festivals eerder niet aan de orde kwam, omdat dit concours niet ieder jaar een festival heeft terwijl dat wel één van de spelregels is. Aan die spelregel kon het concours niet voldoen. Tegelijkertijd is het een van de meest internationaal georiënteerde toonaangevende festivals. Spreekster heeft de commissie WMC vervolgens gevraagd om de middelen van de Vrede van Utrecht voor een tweetal bijzondere festivals te kunnen inzetten, die eerder niet door de commissie werden gehonoreerd. Met extra geld van de Vrede van Utrecht en met instemming van deze commissie kon een en ander later worden hersteld. Daarmee wordt er een wat bredere range ondersteund dan vanuit het subsidiebudget aan de orde was. Dat is een punt waar men over een paar jaar weer met elkaar in gesprek kan gaan.

De voorzitter rondt de behandeling van dit onderwerp af.

12. Statenbrieven en ingekomen stukken die ter informatie worden aangeboden.

12.1 Regio Randstad bericht Europa

13. Sluiting

De voorzitter dankt de commissie voor de prettige samenwerking in de afgelopen vier jaar en voor de grote betrokkenheid bij de onderwerpen die in de commissie WMC aan de orde zijn geweest.

Voorts dankt zij de griffie en de notulist voor het werk dat in de afgelopen jaren is verzet.

Namens de commissie dankt de heer Kocken mevrouw Blom voor de uitstekende wijze waarop zij deze commissie heeft voorgezeten. De discussies waren soms emotioneel en niet altijd gemakkelijk maar de voorzitter heeft daar altijd goed leiding aan weten te geven.

Mevrouw Blom sluit de vergadering met de woorden dat zij de commissie WMC zal gaan missen.